

[«უკან»](#)

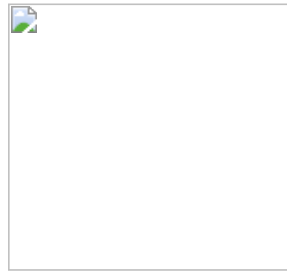
[«წინა შემდეგ»](#)

საკასაციო საჩივარი

საქმის ნომერი	2კ-643აპ.-21	შედეგი	შეიცვალა სასჯელი დამძიმებისაკენ
თარიღი	15/09/2021		

გადაწყვეტილება/განჩინება

საქმე # 330100220004115063

საქართველოს უზენაესი სასამართლო განაჩენი საქართველოს სახელით

№643აპ-21
წ-ი გ. 643აპ-21

15 სექტემბერი, 2021 წელი
ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ შემდეგი
შემადგენლობით:

ლევან თევზაძე (თავმჯდომარე)
შალვა თადუმაძე, მერაბ გაბინაშვილი

სხდომის მდივან - კონსტანტინე თოდრიას

პროკურორ - იოსებ ხუციშვილის
მსჯავრდებულ - გ. წ-ის

მონაწილეობით განიხილა თბილისის პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორ ნანა ჯაყელის საკასაციო საჩივარი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2021 წლის 11 ივნისის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამომიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2021 წლის 22 მარტის განაჩენით გ. წ-ი, - დაბადებული 1--- წლის 11 ივნისს, - ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა:

საქართველოს სსკ-ის 11¹,151¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით - თავისუფლების აღკვეთა 1 წლითა და 6 თვით;

საქართველოს სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ,“ „დ“ ქვეპუნქტებით თავისუფლების აღკვეთა 1 წლითა და 6 თვით;

საქართველოს სსკ-ის 11¹,381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2020 წლის 29 სექტემბრის ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 1 წლით;

საქართველოს სსკ-ის 11¹,381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2020 წლის 3 ოქტომბრის

ეპიზოდები) - თავისუფლების აღკვეთა 1 წლით;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე, საქართველოს სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ,“ „დ“ ქვეპუნქტებით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქა საქართველოს სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ,“ „დ“ ქვეპუნქტებითა და საქართველოს სსკ-ის 11¹,381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2020 წლის 29 სექტემბრისა და 2020 წლის 3 ოქტომბრის ეპიზოდები) დანიშნული სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, გ. წ-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 1 წლითა და 6 თვით.

მსჯავრდებულ გ. წ-ს სასჯელის მოხდაში ჩათვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო და სასჯელის ათვლა დაეწყო დაკავებიდან - 2020 წლის 7 ოქტომბრიდან.

2. პირველი ინსტანციის სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ:

გ. წ-ი და ი. გ-ე 2015 წლიდან 2017 წლის თებერვლამდე ცხოვრობდნენ ერთად და ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას. 2018 წლის 27 თებერვალს გ. წ-ი დააკავეს ი. გ-ის მიმართ განხორციელებული ძალადობისა და მუქარის ფაქტზე და თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 23 აპრილის განაჩენით გასამართლდა საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილითა და საქართველოს სსკ-ის 11¹-381¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისათვის, რისთვისაც საბოლოოდ სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა. გ. წ-მა სასჯელი მოიხადა 2019 წლის 26 თებერვალს. პენიტენციური დაწესებულებიდან გათავისუფლების შემდგომ გ. წ-მა დაიწყო ი. გ-ის თვალთვალი და დევნა, კერძოდ, გ. წ-ი პირადად და ტელეფონის საშუალებით არასასურველ კომუნიკაციას ამყარებდა ი. გ-ესთან, ასევე სისტემატურად სთხოვდა შეხვედრას და აიძულებდა მასთან ურთიერთობას, წინააღმდეგ შემთხვევაში კი ემუქრებოდა სიცოცხლის მოსპობით. ამასთანავე, გ. წ-ი ავტომანქანით მიდიოდა იმ ადგილებში, სადაც ი. გ-ე იმყოფებოდა. გადაადგილებისას თან დაჰყვებოდა ამ უკანასკნელის ნების საწინააღმდეგოდ, რათა დაედგინა მისი საცხოვრებელი ადგილი და ცდილობდა ი. გ-ის ნაცნობებისაგან მისი მისამართის გაგებას. გ. წ-ის ქმედებებმა გამოიწვია ი. გ-ის ფსიქიკური ტანჯვა და შეუქმნა მის მიმართ ძალადობის განხორციელების საფუძველიანი შიში. ამასთანავე, გამოიწვია მისი ცხოვრების წესის შეცვლის რეალური საჭიროება, რის გამოც ი. გ-ემ შეიცვალა კიდევ საცხოვრებელი მისამართი.

ოჯახის წევრის მიმართ მუქარისათვის ნასამართლევა გ. წ-მა 2020 წლის 8 სექტემბერს, დაახლოებით 16:00 საათზე, თ-ი, ფ-ს ქუჩაზე, სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენა ი. გ-ეს და მის მიმართ კვლავ, არაერთგზის განახორციელა სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, კერძოდ, გ. წ-ი დაემუქრა ი. გ-ეს, რომ მ-ი გადაადგებდა. ი. გ-ეს გაუჩნდა რა მუქარის განხორციელების საფუძველიანი შიში, დახმარებისათვის მიმართა მიმდებარე ტერიტორიაზე მოძრავ საპატრულო პოლიციის ეკიპაჟს და შეატყობინა აღნიშნულის შესახებ.

2020 წლის 8 სექტემბერს პატრულ-ინსპექტორმა თ. მ-მ გამოსცა N----- შემაკავებელი ორდერი, რომლის თანახმადაც, გ. წ-ს, როგორც მოძალადეს, 30 დღით აეკრძალა იმ სახლთან მიახლოება, სადაც მსხვერპლი ი. გ-ე ცხოვრობს; ასევე აეკრძალა მსხვერპლთან, მის სამსახურსა და იმ ადგილებთან მიახლოება, სადაც მსხვერპლი იმყოფება; ასევე აეკრძალა მსხვერპლთან ნებისმიერი სახის კომუნიკაცია ტელეფონის, სოციალური ქსელისა და სხვა ტექნიკური საშუალების გამოყენებით.

მიუხედავად ზემოაღნიშნულისა, გ. წ-მა არ შეასრულა მის მიმართ გამოცემული შემაკავებელი ორდერის მოთხოვნები და ვალდებულებები, კერძოდ, 2020 წლის 29 სექტემბერს, დაახლოებით 14:00 საათზე, მივიდა თ-ი, გ-ს სახელობის სანაპიროზე, სადაც ი----- გ-----ე იმყოფებოდა, ავტომობილით გაჩერდა გზის მეორე მხარეს და ი. გ-ის ყურადღების მისაქცევად აძლევდა მანქანის ხმოვან სიგნალებს, იქნევდა ხელებს. ამასთანავე, გ. წ-მა მობილური ტელეფონით დაურეკა ი. გ-ეს და მისწერა ტექსტური შეტყობინება, რაც აკრძალული ჰქონდა შემაკავებელი ორდერით. აღნიშნულის გამო ი. გ-ემ მიმართა პოლიციას.

გ. წ-მა არ შეასრულა მის მიმართ გამოცემული, 2020 წლის 8 სექტემბრის შემაკავებელი ორდერის მოთხოვნები და ვალდებულებები, კერძოდ, 2020 წლის 3 ოქტომბერს ავტომობილით მივიდა თ-ი, გ-ს სახელობის სანაპიროზე, მიუახლოვდა იმ ადგილს, სადაც ი. გ-ე იმყოფებოდა. აღნიშნულის შემდეგ გადმოვიდა თავისი ავტომანქანიდან, დაიწყო ხელების ქნევა და უყვიროდა მას. გ. წ-ის მოქმედებით შეშინებული ი. გ-ე იძულებული გახდა, დაეტოვებინა იქაურობა.

3. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამომიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2021 წლის 22 მარტის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ბრალდების მხარემ; პროკურორმა ნანა ჯაყელმა ითხოვა: ცვლილების შეტანა განაჩენში, კერძოდ, საქართველოს სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით, სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ,“ „დ“ ქვეპუნქტებით, სსკ-ის 11¹,381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2020 წლის 29 სექტემბრისა და 3 ოქტომბრის ეპიზოდები) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის დადგენილი სანქციის ფარგლებში, მაქსიმალურ ზომასთან მიახლოებული სასჯელის - თავისუფლების აღკვეთის სახით განსაზღვრა; აგრეთვე, დანაშაულთა ერთობლიობით სასჯელის დანიშვნისას სასჯელთა შეკრების პრინციპის გამოყენება.

4. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2021 წლის 11 ივნისის განაჩენით თბილისის პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორ ნანა ჯაყელის სააპელაციო საჩივრის არ დაამართლოდა და თბილისის საქალაქო სასამართლოს

ამასთან, აღნიშნული დანაშაულის ეპიზოდები დროის მცირე ინტერვალით არის ერთმანეთისაგან დაშორებული. კერძოდ, სასჯელაღსრულების დაწესებულებიდან გათავისუფლების შემდეგ, 2019 წლის 26 თებერვლიდან, გ. წ-მა სხვადასხვა საშუალებით ი. გ-ის თვალთვალი და დევნა დაიწყო, ხოლო 2020 წლის 8 სექტემბერს დაზარალებულს სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა, შემაკავებელი ორდერით გათვალისწინებული მოთხოვნები და ვალდებულებები არ შეასრულა ორჯერ, 2020 წლის 29 სექტემბერსა და იმავე წლის 3 ოქტომბერს.

8. აღნიშნულის პარალელურად, საკასაციო პალატა დამატებით აფასებს გ. წ-ის წარსულ ცხოვრებას, ნასამართლობას, რომლის თანახმადაც, მას ანალოგიურად, ი. გ-ის მიმართ ჩადენილი ჰქონდა არაერთი დანაშაული (ოჯახში ძალადობა, სიცოცხლის მოსპობის მუქარა და დამცავი ორდერით გათვალისწინებული მოთხოვნებისა და ვალდებულებების შეუსრულებლობა). ამ ქმედებების ჩადენისათვის წინა განაჩენით მას საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით - 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა მიესაჯა, რაც სრულად მოიხადა და როგორც უკვე აღინიშნა, 2019 წლის 26 თებერვალს იგი სასჯელაღსრულების დაწესებულებიდან გათავისუფლდა (ტ. I, ს.გ. 100); მიუხედავად ამისა, გ. წ-ისათვის ახალი დანაშაულის ჩასადენად დამაბრკოლებელი არ აღმოჩნდა როგორც წარსული საპატიმრო სასჯელის კონკრეტული სახე, ზომა და ნასამართლობის ფაქტი, ისე 2020 წლის 8 სექტემბერს გამოცემული შემაკავებელი ორდერის მოთხოვნები და ვალდებულებები.

9. საკასაციო სასამართლო განსაკუთრებულ ყურადღებას მიაქცევს დანაშაულის ჩადენის შემდგომ გ. წ-ის ყოფაქცევას. ამ მხრივ, მნიშვნელოვანია დაზარალებულ ი. გ-ის პოზიცია - გ. წ-ის სასჯელთან მიმართებით, რომელზეც 2021 წლის 15 სექტემბერს საკასაციო სასამართლოს სხდომაზე ისაუბრა პროკურორმა. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ზოგადად, დაზარალებული, როგორც გამოძიების სტადიაზე, ისე სასამართლოს არცერთ ინსტანციაში, არ არის შეზღუდული - დააფიქსიროს საკუთარი პოზიცია სასჯელთან მიმართებით; შესაბამისად, ი. გ-ის ხსენებულ პოზიციას საკასაციო სასამართლო სასჯელის დანიშნვის ზოგადსავალდებულო გარემოებებთან ერთად იღებს მხედველობაში. 2021 წლის 14 სექტემბრის ოქმის თანახმად, ი. გ-ე მსჯავრდებულის უმკაცრესად დასჯას ითხოვს, ვინაიდან, მას სურს თავი უსაფრთხოდ იგრძნოს; სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილების შემდეგ მსჯავრდებული დაზარალებულთან კვლავ ცდილობს ტელეფონით დაკავშირებას, რის გამოც, იგი იძულებული გახდა, გაეთიშა მოქმედი ტელეფონის ნომერი და აეღო ახალი; ი. გ-ის მოსაზრებით, გ. წ-ი ვერ აცნობიერებს ჩადენილ დანაშაულს.

10. აღსანიშნავია, რომ თავად გ. წ-მა საკასაციო სასამართლო სხდომაზე არ უარყო სასჯელაღსრულების დაწესებულებიდან დაზარალებულთან სატელეფონო კონტაქტი, თუმცა, მიუთითა, რომ მას მხოლოდ კეთილშობილური მიზნები ამომრავებდა და დაზარალებულისა და მისი შვილის მოკითხვა სურდა.

11. ზემოაღნიშნულ ფაქტობრივ გარემოებებთან ერთად, საკასაციო პალატა სრულყოფილად აფასებს მსჯავრდებულის პიროვნებასაც და მხედველობაში იღებს მის ასაკს. კერძოდ, დღეის მდგომარეობით იგი არის 66 წლის; ამასთან, მან აღიარა ჩადენილი დანაშაული.

12. საასააციო სასამართლო უთითებს, რომ დანაშაულის რეციდივის შიშთხივამში, დანაშაულთა ერთობლიობის დროს საბოლოო სასჯელის დანიშნვისას, სასამართლო უთვლიდა, რომელიც გამოიყენებოდა: შიშითხივამში, ნაწილობრივ ან მოტივით შიშითხივამში პრინციპი; ამავდროულად, პალატა აღნიშნავს, რომ როდისაც პირის მიმართ გამოიყენება სასჯელი შიშითხივამში პრინციპი, უნდა შეაქმნოს არამხოლოდ აღნიშნული პრინციპის გამოყენების მიზანმიმართული პოლიტიკა. არამოტივით შიშითხივამში პრინციპი, იგი სრულად თუ ნაწილობრივად სასჯელთა შიშითხივამში შესაბამისობა - მსჯავრდებულის ძვირფასების ხასიათსა და მის პიროვნებასთან.

13. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საასააციო პალატა მიუთითებს, რომ დანაშაულთა ერთობლიობის (აღივინება, მოქარა, შიშითხივამში ორდერით გათვალისწინებული მოთხოვნებისა და აპელაციო მოთხოვნების ორჯერ შეუსრულებლობა). ჩათვლით იპიზოციებს შორის დროის მცირე ინტერვალის, წარსულში ანალოგიური ნასამართლობის, მსჯავრდებულის მიერ დანაშაულის ჩადენის შემდგომ მისი ყოფაქცევის (დაზარალებულთან კონტაქტის მცდელობა) მხივითხივამში მითითებით, გ. წ-ის მიმართ გამოიყენებოდა უნდა იქნის სასჯელი ნაწილობრივად შიშითხივამში პრინციპი; ამავდროულად, საასააციო სასამართლო ყურადღების მიქცევა არ ჰქონდა მსჯავრდებულის ასაკს. მის მიერ დანაშაულის აღიარების ფაქტს და მიაჩნია, რომ ამ გარემოებების გათვალისწინებით, მის მიმართ არ უნდა იქნეს გამოყენებული სასჯელთა სრულად შეკრების პრინციპი.

14. ამდინარე, საასააციო სასამართლოს მიაჩნია, რომ საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და „დ“ ქვეპუნქტებით დანიშნულ 1 (ერთი) წლითა და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთას ნაწილობრივ უნდა დაემატოს: საქართველოს სსკ-ის 11¹-151¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით დანიშნული სასჯელიდან - 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა, სსკ-ის 11¹-381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2020 წლის 29 სექტემბრის ეპიზოდი) დანიშნული სასჯელიდან - 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა. სსკ-ის 11¹-381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2020 წლის 3 ოქტომბრის ეპიზოდი) დანიშნული სასჯელიდან - 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა და ანალოგიურად, ი. გ-ის სასჯელის სახედ და ზომით უნდა განისაზღვროს - 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

15. საასააციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოკიდებული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგინდული სასჯელის მიზნების მიღწევას: ამასთან, იგი იქნება სამართლიანი, იდეალური, პროპორციული და თანაბარი. აღიარებული ნაწილობრივად და ოჯახში ძალადობის პრინციპისა და აღკვეთის შიშითხივამში ევროპის საბჭოს კონვენციის („სტამბოლის კონვენციას“) 45-ე მუხლის პირობათა შესაბამისად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

და ა დ გ ი ნ ა :

1. თბილისის პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორ ნანა ჯაყელის საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ;

2. თბილისის სააკველიციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2021 წლის 11 ივნისის განაჩენში შევიდეს ცვლილება:

3. გ. წ-ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 11¹-151¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით, სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და „დ“ ქვეპუნქტებით, სსკ-ის 11¹-381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2020 წლის 29 სექტემბრის ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 11¹-381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2020 წლის 3 ოქტომბრის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

საქართველოს სსკ-ის 11¹-151¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით - 1 (ერთი) წლითა და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და „დ“ ქვეპუნქტებით - 1 (ერთი) წლითა და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 11¹-381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2020 წლის 29 სექტემბრის ეპიზოდი) - 1 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 11¹-381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2020 წლის 3 ოქტომბრის ეპიზოდი) - 1 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;

4. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე, საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და „დ“ ქვეპუნქტებით დანიშნულ სასჯელს - 1 (ერთი) წლითა და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთას ნაწილობრივ დაემატოს: საქართველოს სსკ-ის 11¹-151¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით დანიშნული სასჯელიდან - 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა, საქართველოს სსკ-ის 11¹-381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2020 წლის 29 სექტემბრის ეპიზოდი) დანიშნული სასჯელიდან - 6 თვით (ექვსი) თავისუფლების აღკვეთა, საქართველოს სსკ-ის 11¹-381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2020 წლის 3 ოქტომბრის ეპიზოდი) დანიშნული სასჯელიდან - 6 თვით (ექვსი) თავისუფლების აღკვეთა და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, გ. წ-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;

5. გ. წ-ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს ფაქტობრივი დაკავების მომენტიდან - 2020 წლის 7 ოქტომბრიდან;

6. განაჩენი საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

თავმჯდომარე

ლ. თევზაძე

მოსამართლეები:

შ. თადემაძე

მ. გაბინაშვილი